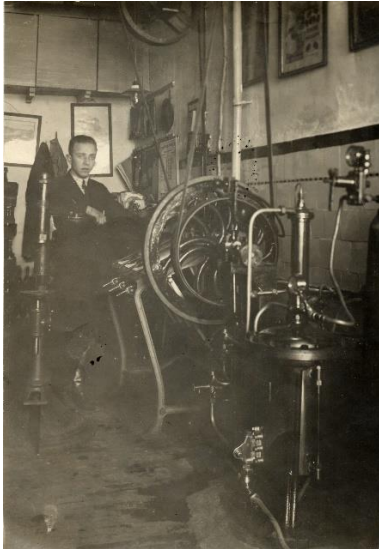

Mijn opa Johannes Mathijs (Jan) van Thiel

Ik heb de vader van mijn moeder nooit gekend, hij was al 6 jaar overleden voordat ik geboren ben. En toch weet ik aardig wat over zijn korte leven; hij is geboren op 16 juni 1909 in 's-Hertogenbosch en overleden op 20 juni 1954 in Eindhoven, hij is maar net 45 jaar geworden.

Zijn vader (Johannes) was eigenaar van mineraalwater en limonadefabriek Fuster in de Kruisstraat in Den Bosch. Op jonge leeftijd nam mijn opa de fabriek over. Er werd mineraalwater gebotteld in spuitflessen en er werd ook bier gebotteld om de cafés in Den Bosch te bevoorraden. Vroeger zat bier in grote fusten en werd door de brouwerijen nog niet in flesjes geleverd. Limonade werd er zelf gemaakt en verkocht. Mijn opa kwam bij alle cafés in Den Bosch voor levering van mineraalwater, bier en limonade. Eerst langs om de bestellingen op te nemen en daarna werd afgeleverd.

Van zijn voorouders is (naast de fabriek) niet veel bekend. Zijn vader heette Johannes van Thiel, zijn moeder Johanna Maria van Kleeff, maar daar blijft het wel bij. Ik heb ook geen stamboom of verdere informatie kunnen vinden.

Mijn opa was de jongste van de 6 kinderen, hij had 5 zussen boven zich: Riek, Til, Antoinette, Anna en Dien. De familie van Thiel zal het ongetwijfeld goed hebben gehad want er zijn veel foto's van mijn opa als klein jongetje. Gezien de tijd, begin 1900, kon niet iedereen zomaar foto's (laten) maken.

Hij trouwde toen hij 23 was (in 1932) met mijn oma Adriana Hendrika Maria Lambregts.

Ze kregen 3 kinderen, mijn tante Riet, mijn moeder en mijn ome Jan. In die periode nam hij café de Stadswaag aan de Pensmarkt in Den Bosch over. Het gezin verhuisde van 'boven de fabriek' naar 'boven het café'.

Het huwelijk van mijn opa en oma hield niet lang stand, in mei 1944 zijn ze gescheiden, mijn oma ging in Amsterdam wonen en de kinderen bleven bij hun vader. In 1947 trouwde mijn opa met Francisca Johanna Laurant en een half jaar voordat hij stierf (1954) scheidde hij van haar.

Mijn stiefoma heb ik goed gekend, zij bleef café de Stadswaag runnen en zo kwam het dat ik als kind toch regelmatig in het café van mijn opa kwam, zonder dat ik hem gekend heb.

Later heeft ze het café overgedaan en verhuisde naar Rossum waar ze samen met haar tweede man, een feestzalencomplex runde. Ze is in 1975 overleden.

Mijn echte oma was inmiddels weer terug in Den Bosch en daarom had ik als kind, 2 oma's in Den Bosch, wie was nu wie, daar wisten mijn broers en ik wel raad op.

Het werd oma in Den Bosch (mijn echte oma) en oma in Den Bosch van de ballen (mijn stiefoma), die bijnaam kwam van de speelautomaat in het café waar allemaal gekleurde ballen doorheen schoten.

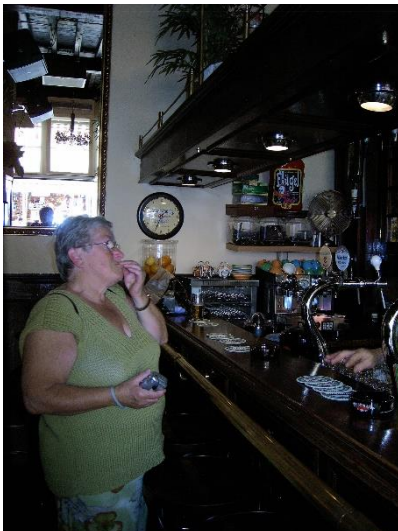
Je kan wel zeggen dat mijn opa een bekende Bosschenaar was, hij kwam in het begin bij alle cafés en restaurants in de stad en later zat half Den Bosch bij hem aan de bar. Het was een piepklein café'tje. Als kind realiseer je niet of iets groot of klein is. Maar ik ben in 2005 met mijn moeder een dag in Den Bosch geweest en we zijn alle adressen waar ze gewoond heeft langs gegaan. Het was een prachtige dag, ze heeft toen heel veel verteld en we zijn in het café geweest. De eigenaar die er toen in stond, had mijn opa nog gekend, had er als klein jongetje geholpen. Toen zag ik ook pas hoe klein het er was.

De Stadswaag werd in 2008 door de van wapenhandel en drugsbezit verdachte kapitein Marco Kroon en zijn vriendin Mirjam (die er al werkte) overgenomen.

Een paar jaar geleden stond ik op het vliegveld van Gerona in de rij om in te checken na een heerlijk weekje in Spanje. In die rij raakte in gesprek met mensen en door hun dialect kwam als snel Brabant en Den Bosch ter sprake. Ik vertelde dat ik een 'halve Bossche bol' ben omdat mijn moeder daar vandaan komt. Oh wat leuk zeiden ze, wij komen ook uit Den Bosch. Ik vertelde dat mijn opa een café had gehad op de Pensmarkt. Deze mensen zeiden meteen: "Is jouw opa dan Jan van Thiel" ?????? Ik viel bijna om van verbazing, hoe kenden zij mijn opa, die toen al ruim 50 jaar dood was. Hij mocht als jongetje van een jaar of 10 (begin jaren 50) samen met zijn vader mee om mijn opa te helpen met allerhande klussen in en om het café.

In diezelfde periode kwam het café ter sprake op een verjaardag van vrienden, zij komt uit Brabant en haar zus was ook op bezoek. Dan blijkt haar zus vroeger gewerkt te hebben in het café van mijn opa. Hij was toen al overleden, maar zijn naam wist ze nog heel goed.

Vorig jaar was ik op de Pensmarkt en het café was gesloten, wie weet gaat het bekende Bossche café ooit weer open . . . en dan ga ik er zeker een borreltje drinken. En ik hoop dat mijn moeder dan weer mee gaat.

In 2005 was ik samen met mijn moeder in het café van haar vader. Een heel bijzonder en heel dierbaar moment.